

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 575

TRƯỜNG SINH BÁT LÃO

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Hai ngày 05/07/2021.

Từ ngàn xưa đến nay, ai cũng truy cầu trường sanh bất lão. Trong “*Kinh Kim Cang*”, Phật nói: “*Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng. Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh*”. Những gì có hình tướng đều là hư vọng. Nhỏ như thân người thì nằm trong định luật **sanh, lão, bệnh, tử**. Lớn như vũ trụ thì nằm trong định luật **thành, trụ, hoại, không**.

Có một thời gian Thầy giảng ở chân núi. Trên núi có một cái chòi nhỏ, được xây trên 4 cái trụ. Mỗi lần dạy học xong thì khoảng 8-9h tối, Thầy trò đi lên núi. Thầy phải mang ủng vì trên núi có rất nhiều loại rắn độc. Một lần trong lúc đi lên núi, Thầy vô tình đá vào một cục đá. Cục đá bắn ra và tự biến thành cát vụn. Đó chính là giai đoạn “*hoại*” của đá.

Linh tánh của mỗi chúng sanh đều là trường sanh bất lão. Ta nương nhờ sự giả tạo của thân tứ đại để tìm ra sự chân thật trong giả tạo. Thế gian nói: “*Hùm chết để da, người chết để tiếng*”. Những gì người ta công hiến cho cuộc đời không bao giờ chết. Những tấm gương đức hạnh Việt Nam, tuy các Ngài đã chết nhưng tên tuổi của các Ngài vẫn còn mãi trên thế gian. Đó là một phần của trường sanh bất lão.

Thân tứ đại này là vật chất hữu hình, không thể tồn tại mãi mãi. Thân thể của chúng ta thay đổi theo từng sát sa, từng tế bào đang đào thải, thân thể chuyển đổi liên tục. Người ta bồi đắp dinh dưỡng cho thân thể một cách vô lý, đến khi thân thể không tồn tại thì họ rất đau khổ. Vì thân giả tạo này mà người ta tạo ra biết bao nhiêu tội nghiệp. Chúng ta phải cùng thân giả tạo này để vun bồi công đức, làm ra vô lượng phước báu.

Trong tình hình dịch bệnh như hiện nay, chúng ta tuân thủ mọi điều kiện chống dịch trong khuôn khổ nhưng vẫn thực hiện được việc đào tạo các con. Các con ở Tây Ninh, ở Bình Dương, ở Sơn Tây... ngày càng ngoan hơn. Đó là chúng ta biết lợi dụng cái vô thường để tìm đến chân thường, lợi dụng cái thường giả nua này để tìm đến không giả. Đó là giá trị đích thực của cuộc sống.

Nhà Phật nói: **“Không mang theo được bất cứ thứ gì, chỉ mang theo nghiệp mà thôi”**. Nghiệp là tạo tác thói quen. Chúng ta tạo nghiệp thiện thì mang theo nghiệp thiện, tạo nghiệp ác thì mang theo nghiệp ác. Nếu chúng ta không được nhắc nhở ngày ngày để tỉnh ra thì dễ bị vật chất là cho mê lầm.

Nhiều người theo đuổi cuộc sống hạnh phúc viên mãn không chân thật. Hạnh phúc viên mãn là an vui, tự tại, không có lo toan. Những nghệ sĩ nổi tiếng, những người giàu có quyền thế, trong tâm họ không an. Cuộc sống hạnh phúc là tâm hồn an ổn, không lo toan vì mình mà chỉ lo nghĩ cho người khác. Đó là hướng đến đời sống của Phật Bồ Tát, hướng đến đời sống của Thánh Hiền.

Chúng ta tưởng những việc mình làm là **“thành ý chánh tâm”**, **“chí công vô tư”** nhưng chúng ta làm mà vẫn có phiền não bởi vì có **“ta”**, có ưu tư trong đó. Chúng ta ngày ngày phải được học tập, luôn luôn được nhắc nhở. Pháp sư Định Hoằng nói: **“Nếu chúng ta một ngày không được tưới tắm giáo huấn của Phật Bồ Tát, giáo huấn Thánh Hiền thì chúng ta bị tưới tắm bởi phiền não, tập khí xấu ác”**. Giống như lớp bèo trên mặt hồ, chúng ta gạt bèo ra nhưng một lúc sau bèo lại trôi đến, phủ kín mặt hồ. Chúng ta học nhưng không làm, không cố gắng kiểm soát 16 tập khí xấu ác của mình thì lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, giáo huấn của Thánh Hiền tan như mây khói.

Người học Phật phải đem tâm Từ Bi của Phật đến với chúng sanh đau khổ. Nhà Phật **“vô duyên đại từ”**, lòng từ bi không có duyên cớ, từ bi vô điều kiện. Người học Chúa phải đem **“thần ái thế nhân”** của Chúa đến với chúng sanh đau khổ. Trong **“Kinh Coran”** nói: **“Chúa Giê su yêu thương tất cả người trên thế gian, không phân biệt”**. Chúng ta có thật làm được như Phật, có thật làm được như Chúa không? Thế nào là **“sám hối”** và **“rửa tội”**? **“Hối”** là hối lỗi, **“sám”** là sám trừ, không tái phạm. Sám hối là không tái phạm lỗi đó. Nếu tái phạm nhiều lần thì không phải là sám hối. Nhà Phật có câu **“đổi nghiệp vãng sanh”**, mang theo nghiệp cũ trước khi chúng ta học Phật. Đã học Phật, đã phát tâm niệm Phật rồi mà vẫn tà tà tạo nghiệp thì không thể.

Đạo dưỡng sinh không phải là ăn uống các loại sâm nhưng bổ dưỡng. Hòa Thượng chỉ uống nước trắng, ăn rất đơn giản. **Chúng ta hòa mình với thiên nhiên, đó là đạo dưỡng sinh**. Thầy chỉ cho ông hàng xóm rau xuyên chi, một loại rau sạch mọc đầy đường, nhiều vô số kể. Đây là **“hợp với bản địa”**, rau đầy tính dược thảo. Chiều hôm qua, Thầy hái rất nhiều rau lang trong vườn về luộc và chầm rau với nước chầm do Thầy tự pha chế. Món ăn giản dị nhưng rất ngon miệng & bổ dưỡng. Đó là phương pháp dưỡng sinh. Người càng biết hòa mình với thiên nhiên thì đời sống càng an vui.

Hòa Thượng nói: **“Bạn nên tìm về thôn quê mà sống”**. Chúng ta trồng rau, canh tác. Thầy trồng rau thủy canh, rau rất ít sâu bệnh, ăn rất thơm ngon. Thầy cảm nhận thấy mình hòa với thiên nhiên. Khi đậu và rau ở bên này sắp trở hoa kết trái thì ở bên kia Thầy tiếp tục gieo trồng những giống cây mới. Các lứa cây liên tục **“gói đầu”** nhau nên Thầy lúc nào cũng có quà tặng mọi người.

Người xưa dạy: **“Người ở địa phương nào thì nên ăn rau củ quả nơi đó, vậy thì chắc chắn khỏe mạnh”**. Hòa Thượng nói: **“Đời sống vật chất thế gian có thể giúp chúng ta cải thiện cuộc sống nhưng tài vật không thể giúp chúng ta không chết”**. Đế vương xưa kia dùng trăm phương ngàn kế tìm thuốc trẻ mãi không già, trường sinh bất lão nhưng không thể tránh được cái chết. Tàn Thủy Hoàng ngày xưa yêu cầu mọi người đi tìm thuốc trường sinh bất lão, nếu ai không tìm được thì sẽ phải chết. Có nhiều giáo phái cho rằng giáo phái của họ giúp con người trường sinh bất lão, vậy mà nhiều người vẫn tin.

Linh hồn trường sinh bất lão và có sự chuyển đổi. Chúng ta học Phật để mỗi lần chuyển đổi đến một cảnh giới tốt hơn. Hòa Thượng nói: **“Mỗi một người đều sẽ già”**. Con người chúng ta từ nhỏ đến lớn, không bỗng chốc trở nên già đi mà chúng ta già đi theo năm tháng, từng sát na, từng giây phút. Chúng ta phải tranh thủ từng giây, từng phút, từng giờ để nhờ vô thường mà tìm ra chân thường.

Sáng nay Thầy giặt mình vì thức giấc lúc 3 rưỡi sáng. Thời tiết lạnh khiến cơ thể muốn ngủ tiếp nhưng Thầy dậy luôn. Thầy đặt trách nhiệm & sứ mạng cao hơn tập khí. Chúng ta phải tranh thủ từng giây, từng phút, từng giờ không chểnh mảng. Có rất nhiều việc đang chờ chúng ta. Nhiều người ngồi pha bình trà, pha cà phê rồi ngồi uống nhâm nhi hết cả buổi sáng. Chúng ta phải tận dụng thời gian chúng ta sống trên thế gian này. Thầy thể hội rất sâu sắc lời dạy của Hòa Thượng: **“Khi hơi ấm còn trong ta, khi linh hồn còn đang ở trong thân tứ đại này thì chúng ta phải mau mau tu tập, làm những việc lợi lạc cho chúng sanh”**. Trong chương trình học chữ Hán nhidonghocphat có câu: **“Có những năm tháng vùi đầu thì sẽ có ngày ngẩng đầu”**. **“Ngẩng đầu”** không phải là khẳng định cái **“ta”**, mà là giúp ích được cho mọi người. Chúng ta đừng ngồi đó ngưỡng mộ người khác, đừng tiếp tục lãng phí thời gian. Thầy Thái đã kể câu chuyện rất ý nghĩa về một người Cha dùng cây gậy dài 80 cm tượng trưng cho 80 năm cuộc đời để dạy con quý trọng thời gian.

Một ngày ở cung trời Đao Lợi bằng 100 năm ở nhân gian. Việc này không hoang đường. Có các tầng không gian duy thứ khác nhau. Hòa Thượng nói: **“Nếu các vị biết một câu A Di Đà Phật thì tiên đơn cũng không bằng một câu A Di Đà Phật. Bạn chân thật biết niệm thì tương lai sanh về Tịnh Độ. Đó mới chân thật là trường sinh bất lão”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!